

Чужому навчається,
і свого не цурається...

Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакция і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
HENDERSON 4-0237
HENDERSON 4-0807
УНСоюз: HENDERSON 5-8740
— Тел. з Нью-Йорку: —
BARELY 7-4125
УНСоюз: BARELY 7-5837

РІК LXXII. Ч. 99. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬЮ-ІОРК. ЧЕТВЕР, 27-го ТРАВНЯ 1965 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 27, 1965 No. 99. VOL. LXXII

ОСТАННІ ВІСТІ

Середа, 26 травня 1965 року

В АМЕРИЦІ

СЕНАТ 25-го ТРАВНЯ БІЛЬШІСТЮ 70 ДО 30-ОХ ГОЛОСІВ ОБМЕЖИВ ДИСКУСІЮ НАД ПРОЄКТОМ ПРО ВИБОРЧІ ПРАВА. Після цього рішення кожний сенатор зможе промовляти тільки одну годину. Досі південні сенатори вели обструкцію і вже 24 дні дебатували над немилим їм законом. стараючись не допустити до його схвалення. За обмеження дискусії голосували 47 демократів і 23 республіканці, проти був 21 демократ і 9 республіканців. Обмеження дискусії в Сенаті вирішено в 1917 році. Воно можливе тоді, коли дві треті присутніх сенаторів с "за" обмеження. Досі таке обмеження було тільки 7 разів, що свідчить про те, що Сенат не радо користується з регуляцією, який дозволяє обмежувати дебати в повній Палаті.

ПАЛАТА 25-го ТРАВНЯ СХВАЛИЛА \$3,367,000,000 НА ДОПОМОГУ ЗАБОРДОВОМУ БІЛЬШІСТЮ 249 ДО 148 ГОЛОСІВ. Ця сума є тільки на \$12,700,000 менша від тієї, якої жадав президент Джонсон. Цей законопроект переслав до Сенату. За схвалення голосували 205 демократів і 44 республіканці, а проти висловились 86 республіканців і 62 демократи. Протиники допомоги закордонно ставили численні поправки до урядового законопроекту, проурядова більшість їх відкинула. Опозиція втратила підтримку тому, що в Комісії Закордонних Справ прийнято поправку, щоб не віддавати допомоги ті держави, де відбуваються демонстрації проти американської амбасди.

БЕЗВИХІДЬ В ТОМУ ПОЛІТИЧНОМУ СТАНОВИЩІ, ЩО ЗАІСНУВАЛО В ДОМІНІКАНСЬКІЙ РЕСПУБЛІЦІ, бо ніяк не можна привести до того, щоб обидві сторони погодилися в справі тимчасового уряду, який урядовав би так довго, поки не можна б перевести вибори нового президента. Про спільний кут в переговорах свідчить те, що особистий представник президента Джансона МекДжордж Банді виїхав із Домініки. Тепер переговори веде представник Ради Організації Американських Держав. Понаким кандидатом на тимчасового президента був Антоніо Гузман Сільвестре, але його становище погіршило, коли почали говорити про неспорядок в банку, директором якого він був.

БОІ У В'ЄТНАМІ ТА КРИЗА В ДОМІНІЦІ ВИМАГАЮТЬ БІЛЬШЕ ВПЕВНЕННЯ, ГРОШЕЙ ТА ЗБРОЇ, як передбачалося в бюджеті на цей фінансовий рік, що кінчається 30-го червня 1965 року. Невдамо Конгрес схвалив \$700 мільйонів, які мають не вистачати на цей фінансовий рік. Але, покищо, не видно кінця тих воєнних операцій, що ведуться у В'єтнамі. Також домініканська криза вимагає дальших фондів і зброї. В бюджет 1966 року мають вставити відповідну суму на ведення у зв'язку з подіями у В'єтнамі і Домініканській Республіці. Фльота й армія мають ще клопоти з морянами та воїнами.

УРАД ЗІБРАВ НА \$1.5 БІЛЬЙОНА БІЛЬШЕ ПОДАТКІВ, ЯК ПЕРЕДБАЧАЛОСЯ, і економісти-фахівці стараються з'ясувати, чому це. Цей збільшення податків з'ясувалося від індивідуальних платників податків, а не від корпорацій. З цього виходить, що особисті прибутки американців збільшилися в 1964-му році на \$7 або \$8 мільйонів більше ніж передбачалося. Дальший внесок такий, що зменшення прибуткових податків в 1964-му році спричинило зріст економіки не на \$27 мільйонів, а на \$7 мільйонів до \$8 мільйонів більше, що значить на \$34 або \$35 мільйонів.

ПУБЛИЧНЕ ТА ПРИВАТНЕ ЗАБОРГОВАННЯ ПРИ КІНЦІ 1964-го РОКУ СТАНОВИЛО \$1,172,000,000,000, на \$78,000,000,000 більше, як при кінці 1963-го року, — як про це повідомляє Департамент Торгівлі. Збільшення заборговування в 1964-му році було майже таке саме, як в 1963 році.

У СВІТІ

ФРАНЦУЗЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ШАРЛЬ ДЕ ГОЛЛЬ ПРИЙДЕ до столиці Німеччини Федеративної Республіки Бонну 11 червня ц. р. на дводенну ділову візиту. В цьому тижні був у Бонні французький міністер закордонних справ Моріс Кув де Мурвіль для підготовки тієї візити свого шефа. Французько-німецькі взаємини знову дуже напружені внаслідок антиамериканської і просовєтської політики де Голля.

ГРЕЦЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ГЕОРГІ ПАΠΑНДРЕУ ВІДЪЕЛАС свою заповідну подорож до Москви, розглядаючи на совєтського міністра Андрія Громика, який, перебуваючи цього тижня з візитою в Анкарі, заявив за коаліційний грецько-турецький уряд на Кіпрі. Греція заступає концепцію приєднання Кіпру до Греції з забезпеченням автономії туркам.

В СОВЄТСЬКОМУ СОЮЗІ БУЛО НА 1-го СІЧНЯ Ц. Р. 10,811,433 членів комартів і 946,726 „кандидатів“. Всього населення в СССР є 229,100,000. Робітники становлять 45.3% партії, жінки 20%. В детальній офіційній статистиці не сказано найголовнішого: скільки членів партії це безідейні кар'єристи, скільки між ними звичайних пристосуванців та скільки апаратчиків-папаласів.

БРИТАНІЯ ПЕРЕХОДИТЬ НА МЕТРИЧНУ СИСТЕМУ, себто — замість цілків, стій, ярдів і миль віддасть буде рахуватися на сантиметри, метри і кілометри. Грами і кіло заступлять унції і фунти, а плинні будуть міряться літрами, а не пайнтами й галлонами. Але перехід на метричну систему буде відбуватися поступово, впродовж 10-ох років.

У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ 4 АМЕРИКАНСЬКІ ДЖЕТИ ПОМИЛКОВО БОМБАРДУВАЛИ позиції державного південно-в'єтнамського війська. Схвально, не було вбитих, а тільки кілька воїнів були поранені й було пошкоджено майно. Ці джети відбили від курсу, а що згадані позиції були зараз на південь від 17-ої кордонної паралелі, їх воїни взяли за ворожі. Водночас відбувалось бомбардування різних північно-в'єтнамських об'єктів. Число американських військ має бути, за газетними твердженнями, знову збільшене — до 60,000, а навіть більше.

КОРОЛЕВА ЄЛИЗАВЕТА II ЗАКІНЧУЄ СВОЇ ВІДВІДИНИ у Західній Німеччині об'їздом Надренії. Вона була в Кельні (Кольонії), де знову приймали її з великими парадними. Відвілі поїхала до вугільної округи Порур'я, де вітали її німецькі робітники.

НЕМА ПОЗНАК, ЩОБ СОВІТИ ПРИГОТОВЛЯЛИСЬ ДО АТОМОВОЇ ВІЙНИ — стверджує речник Державного Департаменту, навізуючи до ревелії кльєвського мільйонера Сайруса Гіона про його п'ятидесятирічний розмову з совєтським прем'єром Алексеем Косигіном, коли-то Косигін мав заповідати війну проти Америки з приводу Північного В'єтнаму.

В СОВЄТСЬКОМУ СОЮЗІ ПОЗБАВЛЕНО ЧЛЕНСТВА В КОМПАРТИ колишнього міністра державної безпеки, себто насправді шефа всього поліційного апарату, генерала Івана Серова, який після розстріляння Лаврентія Берія в 1953 році став насправді наймогутнішою фігурою в совєтському партійно-державному апараті. З міністерства поліції перекинули його до військового командування, а після того на який підряд ставалище на провінції. Серов має тепер 69 літ.

ШЕВЧЕНКІВСЬКІ МЕДАЛЯ І ГРАМОТА ДЛЯ ДВЯТЯ Д. АЙЗЕНГАВЕРА

Двайт Д. Айзенгавер, 34-ий Президент 3'єднаних Держав Америки, який в 1960-му році підписав схвалений Конгресом ЗДА законопроект-резолюцію про побудову пам'ятника Тарасові Шевченкові на публічній площі у Вашингтоні та який в червні 1964-го року цей пам'ятник відкрив у приватності 100-тисячної маси народу, одержав з рук удювожених представників два найвищі Шевченківські відзначення: медаль Наукового Т-ва ім. Шевченка та Пропам'ятну Грамоту Комітету Пам'ятника Шевченкові. Обидва відзначення вручено Д. Д. Айзенгаверові в четвер, 20-го травня ц.р. На фото: Двайт Д. Айзенгавер в товаристві голови НТШ проф. Романа Смаль-Стоцького та екзекутивного директора КПШ Йосипа Лисогора після церемонії вручення відзначень в готелі Ваддорф Асторія в Нью-Йорку.

Урочиста академія на пошану Кардинала Йосифа Сліпого відбудеться в Клівленді

Клівленд, Огайо. — Дня Бобків, п-ї Ольги Городиська, інж. Вілліам Мураль, Тарас Шмагала, мгр Богдан Футей та Михайло Яремко — члени. Мистецьким керівником буде проф. Яр. Барнич. Головні доповіді в програмі свята виступатимуть в українській мові — д-р Григор Лужницький — професор Пенсильвєнського університету у Філадельфії, а в англійській мові — п-ї Марія Бек — член мєської Ради та Директор У. мистецької програми візьмуть участь: Марта Кокольська, сопрано, солістка Мєської Опери Нью-Йорку, який акомпанюватиме на фортеп'яні Галія Клім, Ірина Дубас — мистецтво слова, збірний хор Клівленду у супроводі філармонічної оркестри під батуту Юрослава Барнича та Василь Мельничин — соліст-тенор.

В Торонті відбудуться Ювілейні Дні в 75-річчя виходу львівського „Дзвінка“

Торонто. — Заходами Об'єднання Працівників Дитячої літератури ім. Л. Глібова відбудуться тут 29 і 30 травня 1965 р. в залах Інституту св. Володимира, 651 Спайдпайна Еваню, Ювілейні Дні для вшанування 75-ліття появи львівського дитячого журналу „Дзвінка“. В суботу 29 травня 1965 — о год. 9 рано відбудеться письменницько-педагогічна Студійна Конференція з доповідями: Письменник Роман Завалозич: Дитяча література — передумова збереження рідної мови на еміграції, письменниця Леся Храплива: Позалітературні проблеми нашої дитячої літератури, мистецтвознавець д-р Богдан Стебельський: Мистецтво дитини і для дитини.

Українська Централь в Ньюарку стає зародком Народного Дому

Ньюарк (Іван Галій) — В неділю 23-го травня 1965 р. о год. 6-й вечора в приміщенні Української Центрально відбулося громадське віче в справі будови Народного Дому. Зборили провадили президія в кляді: проф. д-р Осип Андрушків — голова, ред. Василь Пасичник — містоного, Василь Володимир Мартинєць — секретар. До почесної президії запрошені були о. Дмитро Лапуга, парох церкви св. Івана Хрестителя, і о. Артемій Селенина, парох Святотроїцької церкви. Д-р Володимир Гук, голова Координаційної Комісії, звітував про перебіг і результати переговорів поміж Українською Централею і „Чорноморською Січєю“. Інж. Микола Семаншин, голова Української Центрально, з'ясував можливість будови Народного Дому і становить

Політична ситуація в Домініканській Республіці не прояснюється

Санто Домінго. — 25 травня в політичній ситуації запанував спільний завулок, з якого ніяк вийти тим всім чинникам, які стараються заморити істатинці полковника Камаля Деня із генералом Імбертом Баррерасом, який очолює збройні сили військову, цивільної хунти. Досі була надія, що колишній міністер в уряді скінченого в 1964-му році президента Хуана Боша — Антоніо Гузман стане тимчасовим президентом та у відповідному часі переведе вибори нового президента. В цьому напрямі діяв особистий представник президента Джансона МекДжордж Банді. Але він 25-го травня виїхав із Домініки. У Вашингтонських політичних колах твердять, що ЗДА не підтримують вже плянй Банді, бо Гузман мав допуститися неправильностей в банку, директором якого він був. Генерал Баррерас був і проти Гузмана. Тепер переговори Гузмана, Тепер пе-

Українці брали участь в 7-ому Світовому Конгресі Католицької Преси

Нью-Йорк. — Від вітківки 10 до суботи 22 травня 1965 року, в готелі Ваддорф Асторія в Нью-Йорку, відбувся Світовий Конгрес Католицької преси одночасно з 35-им річним Конгресом Асоціації Католицької Преси Америки й Канади. У Конгресі, який уперше відбувся в американському монтенті, взяли участь численні архієпископи і єпископи із різних країн на чолі із кардиналами Ф. Спелманом і Л. Шігеном, журналісти з 28 держав чисельно понад 600, а між ними українська делегація, члени Асоціації Української Католицької Преси (АУКП), на чолі з Преосв. Кир Ярославом Купрувцем, ЧСВВ. Співак О. Ніколаєв в Шигаку. У склад української делегації входили: д-р Лев Мидловський, президент Асоціації Української Католицької Преси й ред. тижневика „Шлях“, Мстислав В. Должанський („Америка“), о. Ярослав Свйшук („Свобода“), о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ („Свобода“) і о. М. Шудло („Голос Спасителя“). Всі наради й конференції 7-го Світового Конгресу Католицької Преси проходили під гаслом: „Правда та гуманна свобода“. На закінчення 7-го Світового Конгресу Католицької преси, у Ватиканському Палаці на останній Виставці, Преосв. Кир Ярослав — відвідувач Св. Літургії в українсько-візантійському обряді. Співзучителями були о. Орест Купрувць, ЧСВВ і о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ. Співак О. Ніколаєв в Шигаку. У склад української делегації входили: д-р Лев Мидловський, президент Асоціації Української Католицької Преси й ред. тижневика „Шлях“, Мстислав В. Должанський („Америка“), о. Ярослав Свйшук („Свобода“), о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ („Свобода“) і о. М. Шудло („Голос Спасителя“). Всі наради й конференції 7-го Світового Конгресу Католицької Преси проходили під гаслом: „Правда та гуманна свобода“. На закінчення 7-го Світового Конгресу Католицької преси, у Ватиканському Палаці на останній Виставці, Преосв. Кир Ярослав — відвідувач Св. Літургії в українсько-візантійському обряді. Співзучителями були о. Орест Купрувць, ЧСВВ і о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ. Співак О. Ніколаєв в Шигаку. У склад української делегації входили: д-р Лев Мидловський, президент Асоціації Української Католицької Преси й ред. тижневика „Шлях“, Мстислав В. Должанський („Америка“), о. Ярослав Свйшук („Свобода“), о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ („Свобода“) і о. М. Шудло („Голос Спасителя“). Всі наради й конференції 7-го Світового Конгресу Католицької Преси проходили під гаслом: „Правда та гуманна свобода“. На закінчення 7-го Світового Конгресу Католицької преси, у Ватиканському Палаці на останній Виставці, Преосв. Кир Ярослав — відвідувач Св. Літургії в українсько-візантійському обряді. Співзучителями були о. Орест Купрувць, ЧСВВ і о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ. Співак О. Ніколаєв в Шигаку. У склад української делегації входили: д-р Лев Мидловський, президент Асоціації Української Католицької Преси й ред. тижневика „Шлях“, Мстислав В. Должанський („Америка“), о. Ярослав Свйшук („Свобода“), о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ („Свобода“) і о. М. Шудло („Голос Спасителя“). Всі наради й конференції 7-го Світового Конгресу Католицької Преси проходили під гаслом: „Правда та гуманна свобода“. На закінчення 7-го Світового Конгресу Католицької преси, у Ватиканському Палаці на останній Виставці, Преосв. Кир Ярослав — відвідувач Св. Літургії в українсько-візантійському обряді. Співзучителями були о. Орест Купрувць, ЧСВВ і о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ. Співак О. Ніколаєв в Шигаку. У склад української делегації входили: д-р Лев Мидловський, президент Асоціації Української Католицької Преси й ред. тижневика „Шлях“, Мстислав В. Должанський („Америка“), о. Ярослав Свйшук („Свобода“), о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ („Свобода“) і о. М. Шудло („Голос Спасителя“). Всі наради й конференції 7-го Світового Конгресу Католицької Преси проходили під гаслом: „Правда та гуманна свобода“. На закінчення 7-го Світового Конгресу Католицької преси, у Ватиканському Палаці на останній Виставці, Преосв. Кир Ярослав — відвідувач Св. Літургії в українсько-візантійському обряді. Співзучителями були о. Орест Купрувць, ЧСВВ і о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ. Співак О. Ніколаєв в Шигаку. У склад української делегації входили: д-р Лев Мидловський, президент Асоціації Української Католицької Преси й ред. тижневика „Шлях“, Мстислав В. Должанський („Америка“), о. Ярослав Свйшук („Свобода“), о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ („Свобода“) і о. М. Шудло („Голос Спасителя“). Всі наради й конференції 7-го Світового Конгресу Католицької Преси проходили під гаслом: „Правда та гуманна свобода“. На закінчення 7-го Світового Конгресу Католицької преси, у Ватиканському Палаці на останній Виставці, Преосв. Кир Ярослав — відвідувач Св. Літургії в українсько-візантійському обряді. Співзучителями були о. Орест Купрувць, ЧСВВ і о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ. Співак О. Ніколаєв в Шигаку. У склад української делегації входили: д-р Лев Мидловський, президент Асоціації Української Католицької Преси й ред. тижневика „Шлях“, Мстислав В. Должанський („Америка“), о. Ярослав Свйшук („Свобода“), о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ („Свобода“) і о. М. Шудло („Голос Спасителя“). Всі наради й конференції 7-го Світового Конгресу Католицької Преси проходили під гаслом: „Правда та гуманна свобода“. На закінчення 7-го Світового Конгресу Католицької преси, у Ватиканському Палаці на останній Виставці, Преосв. Кир Ярослав — відвідувач Св. Літургії в українсько-візантійському обряді. Співзучителями були о. Орест Купрувць, ЧСВВ і о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ. Співак О. Ніколаєв в Шигаку. У склад української делегації входили: д-р Лев Мидловський, президент Асоціації Української Католицької Преси й ред. тижневика „Шлях“, Мстислав В. Должанський („Америка“), о. Ярослав Свйшук („Свобода“), о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ („Свобода“) і о. М. Шудло („Голос Спасителя“). Всі наради й конференції 7-го Світового Конгресу Католицької Преси проходили під гаслом: „Правда та гуманна свобода“. На закінчення 7-го Світового Конгресу Католицької преси, у Ватиканському Палаці на останній Виставці, Преосв. Кир Ярослав — відвідувач Св. Літургії в українсько-візантійському обряді. Співзучителями були о. Орест Купрувць, ЧСВВ і о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ. Співак О. Ніколаєв в Шигаку. У склад української делегації входили: д-р Лев Мидловський, президент Асоціації Української Католицької Преси й ред. тижневика „Шлях“, Мстислав В. Должанський („Америка“), о. Ярослав Свйшук („Свобода“), о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ („Свобода“) і о. М. Шудло („Голос Спасителя“). Всі наради й конференції 7-го Світового Конгресу Католицької Преси проходили під гаслом: „Правда та гуманна свобода“. На закінчення 7-го Світового Конгресу Католицької преси, у Ватиканському Палаці на останній Виставці, Преосв. Кир Ярослав — відвідувач Св. Літургії в українсько-візантійському обряді. Співзучителями були о. Орест Купрувць, ЧСВВ і о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ. Співак О. Ніколаєв в Шигаку. У склад української делегації входили: д-р Лев Мидловський, президент Асоціації Української Католицької Преси й ред. тижневика „Шлях“, Мстислав В. Должанський („Америка“), о. Ярослав Свйшук („Свобода“), о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ („Свобода“) і о. М. Шудло („Голос Спасителя“). Всі наради й конференції 7-го Світового Конгресу Католицької Преси проходили під гаслом: „Правда та гуманна свобода“. На закінчення 7-го Світового Конгресу Католицької преси, у Ватиканському Палаці на останній Виставці, Преосв. Кир Ярослав — відвідувач Св. Літургії в українсько-візантійському обряді. Співзучителями були о. Орест Купрувць, ЧСВВ і о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ. Співак О. Ніколаєв в Шигаку. У склад української делегації входили: д-р Лев Мидловський, президент Асоціації Української Католицької Преси й ред. тижневика „Шлях“, Мстислав В. Должанський („Америка“), о. Ярослав Свйшук („Свобода“), о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ („Свобода“) і о. М. Шудло („Голос Спасителя“). Всі наради й конференції 7-го Світового Конгресу Католицької Преси проходили під гаслом: „Правда та гуманна свобода“. На закінчення 7-го Світового Конгресу Католицької преси, у Ватиканському Палаці на останній Виставці, Преосв. Кир Ярослав — відвідувач Св. Літургії в українсько-візантійському обряді. Співзучителями були о. Орест Купрувць, ЧСВВ і о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ. Співак О. Ніколаєв в Шигаку. У склад української делегації входили: д-р Лев Мидловський, президент Асоціації Української Католицької Преси й ред. тижневика „Шлях“, Мстислав В. Должанський („Америка“), о. Ярослав Свйшук („Свобода“), о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ („Свобода“) і о. М. Шудло („Голос Спасителя“). Всі наради й конференції 7-го Світового Конгресу Католицької Преси проходили під гаслом: „Правда та гуманна свобода“. На закінчення 7-го Світового Конгресу Католицької преси, у Ватиканському Палаці на останній Виставці, Преосв. Кир Ярослав — відвідувач Св. Літургії в українсько-візантійському обряді. Співзучителями були о. Орест Купрувць, ЧСВВ і о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ. Співак О. Ніколаєв в Шигаку. У склад української делегації входили: д-р Лев Мидловський, президент Асоціації Української Католицької Преси й ред. тижневика „Шлях“, Мстислав В. Должанський („Америка“), о. Ярослав Свйшук („Свобода“), о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ („Свобода“) і о. М. Шудло („Голос Спасителя“). Всі наради й конференції 7-го Світового Конгресу Католицької Преси проходили під гаслом: „Правда та гуманна свобода“. На закінчення 7-го Світового Конгресу Католицької преси, у Ватиканському Палаці на останній Виставці, Преосв. Кир Ярослав — відвідувач Св. Літургії в українсько-візантійському обряді. Співзучителями були о. Орест Купрувць, ЧСВВ і о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ. Співак О. Ніколаєв в Шигаку. У склад української делегації входили: д-р Лев Мидловський, президент Асоціації Української Католицької Преси й ред. тижневика „Шлях“, Мстислав В. Должанський („Америка“), о. Ярослав Свйшук („Свобода“), о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ („Свобода“) і о. М. Шудло („Голос Спасителя“). Всі наради й конференції 7-го Світового Конгресу Католицької Преси проходили під гаслом: „Правда та гуманна свобода“. На закінчення 7-го Світового Конгресу Католицької преси, у Ватиканському Палаці на останній Виставці, Преосв. Кир Ярослав — відвідувач Св. Літургії в українсько-візантійському обряді. Співзучителями були о. Орест Купрувць, ЧСВВ і о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ. Співак О. Ніколаєв в Шигаку. У склад української делегації входили: д-р Лев Мидловський, президент Асоціації Української Католицької Преси й ред. тижневика „Шлях“, Мстислав В. Должанський („Америка“), о. Ярослав Свйшук („Свобода“), о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ („Свобода“) і о. М. Шудло („Голос Спасителя“). Всі наради й конференції 7-го Світового Конгресу Католицької Преси проходили під гаслом: „Правда та гуманна свобода“. На закінчення 7-го Світового Конгресу Католицької преси, у Ватиканському Палаці на останній Виставці, Преосв. Кир Ярослав — відвідувач Св. Літургії в українсько-візантійському обряді. Співзучителями були о. Орест Купрувць, ЧСВВ і о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ. Співак О. Ніколаєв в Шигаку. У склад української делегації входили: д-р Лев Мидловський, президент Асоціації Української Католицької Преси й ред. тижневика „Шлях“, Мстислав В. Должанський („Америка“), о. Ярослав Свйшук („Свобода“), о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ („Свобода“) і о. М. Шудло („Голос Спасителя“). Всі наради й конференції 7-го Світового Конгресу Католицької Преси проходили під гаслом: „Правда та гуманна свобода“. На закінчення 7-го Світового Конгресу Католицької преси, у Ватиканському Палаці на останній Виставці, Преосв. Кир Ярослав — відвідувач Св. Літургії в українсько-візантійському обряді. Співзучителями були о. Орест Купрувць, ЧСВВ і о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ. Співак О. Ніколаєв в Шигаку. У склад української делегації входили: д-р Лев Мидловський, президент Асоціації Української Католицької Преси й ред. тижневика „Шлях“, Мстислав В. Должанський („Америка“), о. Ярослав Свйшук („Свобода“), о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ („Свобода“) і о. М. Шудло („Голос Спасителя“). Всі наради й конференції 7-го Світового Конгресу Католицької Преси проходили під гаслом: „Правда та гуманна свобода“. На закінчення 7-го Світового Конгресу Католицької преси, у Ватиканському Палаці на останній Виставці, Преосв. Кир Ярослав — відвідувач Св. Літургії в українсько-візантійському обряді. Співзучителями були о. Орест Купрувць, ЧСВВ і о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ. Співак О. Ніколаєв в Шигаку. У склад української делегації входили: д-р Лев Мидловський, президент Асоціації Української Католицької Преси й ред. тижневика „Шлях“, Мстислав В. Должанський („Америка“), о. Ярослав Свйшук („Свобода“), о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ („Свобода“) і о. М. Шудло („Голос Спасителя“). Всі наради й конференції 7-го Світового Конгресу Католицької Преси проходили під гаслом: „Правда та гуманна свобода“. На закінчення 7-го Світового Конгресу Католицької преси, у Ватиканському Палаці на останній Виставці, Преосв. Кир Ярослав — відвідувач Св. Літургії в українсько-візантійському обряді. Співзучителями були о. Орест Купрувць, ЧСВВ і о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ. Співак О. Ніколаєв в Шигаку. У склад української делегації входили: д-р Лев Мидловський, президент Асоціації Української Католицької Преси й ред. тижневика „Шлях“, Мстислав В. Должанський („Америка“), о. Ярослав Свйшук („Свобода“), о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ („Свобода“) і о. М. Шудло („Голос Спасителя“). Всі наради й конференції 7-го Світового Конгресу Католицької Преси проходили під гаслом: „Правда та гуманна свобода“. На закінчення 7-го Світового Конгресу Католицької преси, у Ватиканському Палаці на останній Виставці, Преосв. Кир Ярослав — відвідувач Св. Літургії в українсько-візантійському обряді. Співзучителями були о. Орест Купрувць, ЧСВВ і о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ. Співак О. Ніколаєв в Шигаку. У склад української делегації входили: д-р Лев Мидловський, президент Асоціації Української Католицької Преси й ред. тижневика „Шлях“, Мстислав В. Должанський („Америка“), о. Ярослав Свйшук („Свобода“), о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ („Свобода“) і о. М. Шудло („Голос Спасителя“). Всі наради й конференції 7-го Світового Конгресу Католицької Преси проходили під гаслом: „Правда та гуманна свобода“. На закінчення 7-го Світового Конгресу Католицької преси, у Ватиканському Палаці на останній Виставці, Преосв. Кир Ярослав — відвідувач Св. Літургії в українсько-візантійському обряді. Співзучителями були о. Орест Купрувць, ЧСВВ і о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ. Співак О. Ніколаєв в Шигаку. У склад української делегації входили: д-р Лев Мидловський, президент Асоціації Української Католицької Преси й ред. тижневика „Шлях“, Мстислав В. Должанський („Америка“), о. Ярослав Свйшук („Свобода“), о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ („Свобода“) і о. М. Шудло („Голос Спасителя“). Всі наради й конференції 7-го Світового Конгресу Католицької Преси проходили під гаслом: „Правда та гуманна свобода“. На закінчення 7-го Світового Конгресу Католицької преси, у Ватиканському Палаці на останній Виставці, Преосв. Кир Ярослав — відвідувач Св. Літургії в українсько-візантійському обряді. Співзучителями були о. Орест Купрувць, ЧСВВ і о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ. Співак О. Ніколаєв в Шигаку. У склад української делегації входили: д-р Лев Мидловський, президент Асоціації Української Католицької Преси й ред. тижневика „Шлях“, Мстислав В. Должанський („Америка“), о. Ярослав Свйшук („Свобода“), о. д-р Орест Купрувць, ЧСВВ („Свобода“) і о. М. Шудло („Голос Спасителя“). Всі наради й конференції 7-го Світового Конгресу Католицької Преси проходили під гаслом: „Правда та гуманна свобода“. На закінчення 7-го Світового Конгресу Католицької преси, у Ватиканському Палаці на останній Виставці, Преосв. Кир Ярослав — відвідувач Св. Літургії в українсько-візантійському обряді. Співзучителями були о. Орест Купрувць, ЧСВВ і о. д-р

СВОБОДА **SVOBODA**
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Address: "СВОБОДА," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Погроза чи блеф

81-літній клівлендський промисловець-мільйонер Сайрус Ітон відомий, як одна з передових фігур американського, «рожевого» табору, члени якого переконані, що дють у користь своїй американській батьківщині, невідомо того, що насправді стали заручниками совєтської пропаганди.

Іскрово виявилось це знову тепер, коли він, вернувшись з подорожі до СРСР, виявив сенсаційні подробиці своєї півторарічної розмови з совєтським прем'єром Косігінін 20 травня ц. р. Косігінін нібито заявив йому, що Совєтський Союз, при всьому своєму бажанні, жити в згоді з Америкою, не має іншого виходу, як тільки «воювати» в обороні Північного В'єтнаму, до оборони якого він, СРСР, зобов'язався. Вияло очевидно — в очах Косігініна й Ітона — виключно З'єднані Держави. Між Совєтським Союзом і комуністичним Китаєм ніби ведуться переговори про спільний антиамериканський фронт на базі активної оборони Північного В'єтнаму. Совєтські вожді «розгнівані, огорчені й обурені» поворотом американської політики до т. зв. часу Джона Фідлера Доллеса, що заволодів їм тепер «над берег катастрофи». Невідомо, чи це Косігінін заявив Ітону, чи мільйонер-симпатик Кремлю сам дійшов до висновку, що коли Вашингтон не змінить своєї політики, себто не скапітулює перед Москвою, Пейпінгом і Гаїаном, то за який місяць вибухне велика війна, в якій людство буде засуджене на загибелю.

Не раз уже бувало, що заплінені своєю могутністю диктатори розпочинали авантюри, які коштували світові багато крові і невдільно кінчалися їхньою власною катастрофою. Тому не виключено, що й кремльські володарі можуть повторити ту самотню політику. Проте, заява Косігініна подобає радше на покійний блеф: він же знає, що перемога комунізму в Південному В'єтнамі була б насправді перемогою не Москви, а Пейпінгу, який тоді поширив би свій вплив на всю Південну Азію. І чи совєтський уряд не знайшов би поважнішого, аніж Ітон, посередника? Але не виключено, що він передісторію Ітона і що в Москві перемога концепції спільного інтересу міжнародного комунізму. Так чи інакше — ЗДА не можуть поступитись перед шантажем, чи він подуманий, як блеф, чи з дійсною погрозою війни.

У трагічну річницю

Минув рік з того часу, як в дні 24-26 травня 1964 року повеленою Москвою Україна зазнала нового важкого удару — знищення неоціненних збірок української й архівних матеріалів до історії українського національного відродження і визвольних змагань 1917-1920 років. Внаслідок заплянованого заздалегідь і переведеного московським режимом на Україну російського шовініста-фанатика підпала згоріло в ті трагічні дні, крім архівних збірок, понад 600 000 книг у бібліотеці Академії Наук УРСР. Тло і мотиви цього злочинного підпалу, як чергові ланки в нищенні Москвою української духовної культури, були з'ясовані в переданому за кордон українськими патріотами й опублікованому українською еміграційною пресою документі про фарс судового процесу над Погруджальським.

Дату цієї трагічної події пам'ятає довго український народ — так, як зберігав він у своїй пам'яті і нелюдське руйнування Києва Андрієм Боголюбським, і спалення московськими окупантами, почавши від 1917 року по сьогоднішній день. Пам'ятаючи про ці злочини, українці ставили і будуть ставити їх на суд усього цивілізованого світу, на заварування усім людством.

Широку акцію в цьому напрямку започаткувала і продовжує українська еміграційна громада в усьому світі. Після численних протестів у пресі і меморандумів до Об'єднаних Націй та урядів різних держав заініційовано тепер — в першу річницю спричиненої злочинно пожежі в бібліотеці Академії Наук у Києві — ряд протестативних зборів і маніфестацій на оборону української культури. За покликом Комітету Українців Канади відбуваються там по різних осередках українського поселення протестативні віча з ухваленням відповідних резолюцій, що мають бути вислані до ОН і до уряду Канади. Велику маніфестацію з цього приводу підготують за починком канадського Наукового Товариства ім. Шевченка працівники української культури Північної Америки на день 6 червня ц. р. Протестативні збори з доповідями про становище української культури в УРСР, відбуваються найближчим часом і в містах З'єднаних держав.

Веруємо масову участь в цих маніфестаціях і протестативних збірках, українська громада у вільному світі засвідчує твердо свою єдність і непримиренність у ставленні до московських загартників України.

Б. Мартош
УКРАЇНСЬКИЙ СОЦІАЛІСТИЧНИЙ РУХ

(1)
В лютому цього року скінчилось 65 років від часу заснування Революційної Української партії (РУП). З цього приводу варто пригадати її заснування й дальший розвиток, її значення в українському політичному житті, а три тім роль інших соціалістичних українських партій.

Дехто й досі поширює погляд, нібито українські соціалістичні партії виникли з російських, наслідуючи їхню програму та ідеологію. Невірність цього твердження видно вже з того, що українську Соціал-Демократичну Партію зорганізували Леся Українка, Іван Стешенко, Михайло Коцюбинський та інші в р. 1897, а Російська Соціал-Демократична Робітничка Партія постанала в р. 1895-му.

Революційна Українська Партія (РУП) зорганізована в р. 1900 людьми, які не були членами ніякої російської партії (студенти: Д. Антонович (і інші); Починаючи з 1900 року, проводили члени РУП (Д. Антонович, М. Порш, В. Винниченко, С. Петлюра, А. Жук та ін.) подорожували закордон, подовгу перебували у Львові, близько познайомилися з галицькими соціал-демократами і з німецькою соціал-демократичною літературою.

РУП спочатку не мала вираженої програми, і на сторінках її преси («Гасло», «Правда») друкувалися різні програмні статті в порядку дискусії. Так в р. 1902 був надрукований у «Правді» програмний документ української громади РУП, близький до програм лівіської «Іскри», але

КОРОЛЕВА ВЕЛИКОБРИТАНІЇ В НІМЕЧЧИНІ

Мюнхен. — Більше як півстоліття минуло від того часу, коли монарх Об'єднаного Королівства Юрій V був офіційним гостем у Німеччині. Це було в 1909 році, коли Німецька імперія була наймогутнішою державою на Європейському континенті.

Відтоді багато води утекло Райном і Дунаєм і море людської крові пролилося в двох світових війнах. В цих війнах головним, найбільш непримиренним противником імперіалістичних планів Німеччини була Великобританія. В обох війнах керівник німецької політики, «промахнувся».

Вільгельм II був певен, що у війні Німеччини з Францією і Росією Англія зостанеться нейтральною. Гітлер, бачивши першість британського уряду Чемберлена, його бажання за всяку ціну зберегти мир, почав війну проти Польщі. Обидва рази Англія пригрозувала для німецьких політиків і стратегів несподіванку: уряди його британські величності Юрія V і Юрія VI проголосили війну Німеччині.

Вільгельм II і Гітлер, заскочені рішучістю Англії, з найбільшою ненавистю ставилися до Великобританії. «Боже, покарай Англію! — це був бойовий клич у Німеччині під час першої світової війни 1914-1918 р. Виступ Великобританії проти Німеччини у вересні 1939 р. викликав негасимий лют у Гітлера. «Фюрер» збирався, після перемоги над Францією в 1940 році, учинити те, що не вдалося колись Наполеонові I: перетворити своє військо через Канал і задушити «криводушний Альбйон» силою німецької зброї.

В обох війнах Англія зуміла змилуватися собі на поміч численних союзників. Таким чином удалося завдати рішучої поразки імперіалістичним планам Вільгельма II і Гітлера.

Внаслідок другої світової війни на сході Європи вперше загрожала для цілої Європи — російська комуністична імперія. Це примусило англійців шукати союзників для забезпечення свободи народів, що знаходяться на захід від залізної завіси. В цій оборонній спільній справі значиме місце займає нова демократична Німеччина, що має тимчасову столицю в Бонні. Як символ примирення між двома народами, що кривилися в довголітніх війнах, з відвідини королеви Єлисавети II в Німеччині.

Англійська королева зі своїм мужем князем Філіппом, прибула до Західної Німеччини 18 травня. Перевіряючи в тій країні обличчя на 11 днів і має неабияку політичну вагу. Це не тільки відвідини з честию, як відповість на візиту покійного президента Німецької Федеративної Республіки Гойса у Великобританії.

В Лондоні непомалу занепокоєні політичними несподіванками, які час від часу готують своїми союзниками президент Франції де Голль. Французький президент мріє про свій провід у Західній Європі і ставиться вороже до при-

лучення Англії до Європейської Господарської Спільноти.

Долль поспішає з ідеєю «Великої Франції» і хоче створити «незалежну» атомову енергію, яка, мовляв, буде вставити оборонити європейські народи проти агресії Москви. З другого боку, де Голль шукає по-розуміння з Москвою і в цій політиці не вважає на інтереси своєї «сердечної союзниці» — Німеччини. Свято перемогли над Німеччиною, улаштовані в Парижі на початку травня 1945 р. було в деякій мірі святом зближення між Парижем і Москвою, і це відповіло зрозуміти політики в Бонні.

Розчарування німців у цій рішучості Голля може використати успішно Англія у власному інтересі. Громадянство Західної Німеччини, центральний уряд у Бонні і крайові уряди зустрічають королеву Єлисавету з найбільшою гостинністю. Бенкет, театральні вистави, відвідини пам'ятників і музеїв, виявляють численних мас населення до гостей з Англії — це все відбувається з більшою сердечністю, ніж зустрічі ген. де Голля в Німеччині.

Королева Єлисавета, їдучи за вказівками свого уряду згадує у промовах про необхідність об'єднання Німеччини, розриваючи наслідком Москви. Вона відвідає також Берлін, щоб показати, що Англія не вважає Берлін за «совєтську» здобич, — і це відзначають німці з задоволенням. Як відомо, де Голль не був і не збирається бути в Берліні, щоб не прогнати Москви.

Єлисавета II у своїй промові в Бонні переступила через криваві події двох світових воєн і згадала союз Англії з Прусією у війнах проти Франції Наполеона I. Аджке спільні зусилля армій Англії і Прусії була остаточно зломлена могутністю Франції в бою під Ватерлоо 1815 року.

Тріумфальну зустріч англійської королівської пари в Німеччині треба уважати за поразку політики де Голля. Генерал збирається бути в Німеччині в червні. Чи вдасться йому повернути ініціативу Німеччині в свій бік після відвідин королеви Єлисавети?

П. А.

НАЙВИЩІЙ БУДИНОК КИЄВА

У Києві почали будувати сімнадцятиповерховий готель «Інтурист». Переважатимуть однокімнатні мешкання на дві особи. Будуть кімнати і на одну особу та 28 двокімнатних типу «люкс» («Радянська Україна» з 30-го квітня ц. року).

ЦВІТЕ ТЕРЕН — СПІ КУКУРУДЗУ

Кореспондент «Радянської України» пише 4 травня ц. р. з Іршами (Закарпаття): «Схили Карпатських гір — у білому шовковинні. Цвіте терен. А це ознака того, що настала пора сіяти більш теплолюбну зернову культуру — кукурудзу. Цієї весни закарпатці засіють 29 тисяч гектарів кукурудзи.

вали на тасмних східинах, але в багатьох пунктах розходилися з їх ідеями. Та й не диво, «Комуністичний Маніфест» був опублікований року 1847 і був складений на основі соціально-економічних відносин того часу в Німеччині й Англії, а відносини в Україні на початку ХХ століття були зовсім інші. Опісля того, «Комуністичний Маніфест» висловлював такі передбачення, що з бігом часу не виправдалися.

Так, «Комуністичний Маніфест» передбачав, напевно, внаслідок розвитку капіталізму визиску і збубожіння робітництва будуть зростати, і то швидше, як зростає населення. Він також передбачав пролетаризацію й збубожіння ремісництва та селянства як історичну неминучість. Українські соціал-демократи не могли спокійно примиритися з цією думкою, бо це означало б знищення етнографічної субстанції української нації. Вони шукали можливостей піднесення господарського й культурного стану робітництва, ремісництва і знаходили їх в організованій боротьбі, у наділенні землею безземель-

Зруйнований пам'ятник Тарасові Шевченкові в Шельпах

Як добре, що наші люди нотують різні важливі події з українського життя і передають свої спомини на переховання до музеїв.

Якраз перед 50-літтям вшарування Легіону УСС до боротьби за волю України кол. УСС Степан Небеш передав до Музею - Архіву в Клівленді свої дуже цікаві спогади, есперти на документальних даних.

За дозволу автора цих споминів подасмо, як реагували в 1914 році старші й молодші протиаконні зарядження поляків і заборону московської влади відбутти Богослуження і академії з нагоди 100-ліття з дня народження Тараса Шевченка.

Крім величавого здвигу у Львові, по багатьох селах і містах Галичини гідно звеличали Т. Шевченка. Зокрема по селах, що лежали поблизу кордону Росії: у Лисичинцях, Шельпах та Новому Селі. Мешканці цих трьох сіл власними силами здвигнули скромні пам'ятники Шевченку. Автор споминів С. Небеш так описує ці події:

«При великому здвигу людей посвячено ці пам'ятники священиками тих сіл: о. О. Голінатим, о. Малюхою і о. Петричем з Токів та о. А. Юрчинським з Добромирки пов. Зарбак».

Особливо величаво відбулося посвячення пам'ятника в Новому Селі у липні 1914 р. Крім того у фронтову стіну Народного Дому умуровано пропам'ятну таблицю, присвячену Т. Шевченку.

У гарний, теплий день де-філявали перед пам'ятником молоді Січів, Соколи з Нового Села, Токів, Кошляк і Терпелівки.

Три пам'ятники у названих вище селах були живими свідками росту національної свідомості людей. У Шельпах о. О. Голінатий вже тоді читав Євангелію селянам у церкві в українській мові, щоб люди розуміли Боже слово.

Коли поляки витиснули УГАРМІЮ за Збруч, у Шельпах польський старшина наказав жовнірам зачепити пам'ятник Шевченку на шпигу і повалити пам'ятник на землю.

Цим варварським учинком були обурені не лише всі воєводи, ані навіть місцевий дідич поляк Казимір Бончовський, який висловив польському старшині догану. Дідич переписав о. Голінатий і висловив свій жал до зневаги генія. Такий учинок польського окупанта загострив національну чуйність доволішніх сіл».

У Музеї - Архіві в Клівленді з світлина: повалений пам'ятник Т. Шевченку в Шельпах, а коло нього кілька осіб, між ними о. О. Голінатий і о. декан А. Зячківський. Світлина зробив д-р Лев Голінатий, колишній натар у Новому Селі, а пізніше в Станиславові у 1920 році. Пам'ятник у селі Лисичинцях стоїть і світлина його зберігається в Музеї.

Подав Л. Бачинський

С. Феєт

ВИХОВАННЯ МОЛОДІ

Мя відчувасмо, що з вихованням нашої молоді не все в порядку. Ми щось занедбали, щось не виконали так, як треба. Дуже потрібна дискусія в цій справі закінчилася без розв'язки. Тому хочу вернутись до цієї важливої теми.

Треба ствердити, що українське громадянство багато працює присвячуючи молоді. Працює над нею Церква, велику працю ведуть організації молоді. Масмо дитячі садки, Рідні Школи і курси українознавства. Масмо навіть цілонічні школи з навчанням української мови і викладачі по університетах. Є багато дитячих і молодечих журналів, книжок...

Але процентово тільки мала частина молоді інтересується українськими справами, належить до українських організацій. Велика частина нашої молоді не розуміє, чого ми від неї хочемо. Те, про що ми говоримо, для неї чуже і нецікаве. Наша молоді назалгал не говорить українською мовою, не читас, не пише по-українськи. Брак молодих вихованків відчувас кожна організація. Ряди наших письменників, редакторів, учителів мало поповнюються молоддю. Ми катастрофічно мало мас молодих священиків.

Дехто може оправдувати це явище тим, що воно — неминуче. Наші діти живуть серед чужого оточення, більшу частину дня переводять по школах, звикають до чужої мови і тому говорять нею. Мають нову батьківщину і інтересуються її справами. Так, це зрозуміле і оправдане. Але це зовсім не перешкоджає знати і свою рідну мову, говорити й писати нею там, де треба, і хоч час від часу купити свою книжку чи часопис. Що ж можна говорити про культуру, навіть характер людини, яка не тільки не знає своєї мови, але й нічого не знає про країну, з якої походить.

Велика частина нашої молоді ще не засимілювалася. Вона це наша, і вона не мусить асимілюватися. Ще не запізно, ще не пропав для нас цей найбільший скарб, який ми масмо пола межими України.

Моя праця серед молоді і доволішній обсервація насуває мені декілька думок, які я хочу висказати.

Хто винен, хто ми запитуємо себе: «Де наша молоді?» Ми винні, батьки і матері тої молоді, бо коли йдеться про її виховання, то ми зробили і робимо в цій справі великі помилки.

Ми не опрацювали справу виховання молоді як цілість. Ми її здрибнювали. Ми не опрацювали ідеї української переселення. Ми не з'ясували собі, хто це є канадський американський український походження, які його обов'язки, які він повинен улаштувати собі життя в країні нового поселення. Ми не скористали з досвіду старої еміграції, яка тут живе довгі роки або вже тут народилася, покинула школи і задержалася при своїй Церкві, при українстві. Ми не студіювали і не старалися зрозуміти свого нового оточення, серед якого живе і буде жити наша молоді. Ми

не пристосували метод нашої праці до метод, до яких наша молоді звикла. Ми не скористали з готового досвіду і не пристосували його до наших потреб. Ми вперто приймаємо, що наша молоді відчувас так, як ми, любимо Україну, або мас її любити. Уважасмо за самозрозуміле, що наша молоді знає, що мас робити, яка її позиція в діаспорі і які її ідеї.

Ми ставимо цілий ряд вимог до неї. Однак забувасмо, що наші діти не знають України, не пам'ятають її або ніколи не бачили. Її відомості про неї малі і неясні. Забувасмо, що наші діти хоч і кінчать курси українознавства, але говорять по-українськи, слабо читають і пишуть.

Ми забувасмо, що молоді назалгал думас так, як думас молоді даної країни. Молоді не любить відірватися. Вона дуже сильно обсервує, порівнює, думас. Їй треба багато пояснень в відповідній спосіб. Без того пояснення вона піхдіть для неї чужий. А чим молодше покоління, тим менше воно нас розуміє. На диво мало ми пояснюємо дітям, мало звертасмо до її почувань, до її серця, щоб збудувати в відповідній віці цей чуттєвий підхід до українських справ. А це найважливіша справа у вихованні наших дітей.

Отже перша річ, перед якою стоїть наше громадянство це виразне окреслення ідеї українця — переселення. Ми мусимо ясно скристалізувати наше положення у діаспорі: яка наша ціль, які можливості, які ми повинні зорганізувати наше життя, наше відношення до країни нашого поселення, які наші обов'язки супроти країни нашого походження.

Маючи перед собою ясну ціль нашої молоді, ми повинні приступити до опрацювання плану виховання нашої молоді у всій його ширині.

Веруємо під увагу, що це — найважливіша справа, мусимо створити Виховну Раду, яка очолювала б цілий ряд Комісій, що опрацювали б по фаховому кожну ділянку виховання. А Виховна Рада разом з Камісіями опрацювала б спільний виховний план.

С цілий ряд установ, які над нами працювали й працюють. Вони повинні свої зусилля злучити. Поодинокі ділянки виховання опрацьовували б фахові люди: суспільні кваліфіковані дідачі, досвідчені педагоги, священики, політики, лікарі, артисти, спортсмени. До тих комісій обов'язково повинні належати молоді люди з старої еміграції і з нової, які покинули студії в країнах нашого поселення.

Для опрацювання і переведення цього плану в життя треба великих фондів. Наше громадянство не пожулас на це грошей. Кожний майже батько і мати, ціле наше громадянство говорить про це, журяться, пишуть.

Хто мас цей фонд збирати? Найкраще було б зорганізувати спеціальну організацію, наприклад. Приятелів Молоді, до якої включилися б

ДОЯРКИ МАЮТЬ СТОЯТИ НА «СТРУНКО»

До Вікторівського колгоспу на Одещині прийшло сім доярок. Їм дали по сім корів, яких перевели з сусіднього села Каминського. Про одну доярку (кореспондент не подас її прізвища, а називас Тамара) враз заговорили. Її хвалили, ставили за приклад.

Як же Тамара так швидко досягла успіхів? Може вона більше старалася? Ні, працювали всі без спочинку, разом не досипали ночей, — пише кореспондент.

Виявляється, — розповідає кореспондент, — управа колгоспу звільнила з роботи доярку Свдокію Сиваченку, а її продуктивність корови, яких вона виростила й виховала, віддали Тамарі. Отже, прийшла Тамара на готове і тепер пожинає плоди... Отак її вивели в «передові». А Сиваченко плакала, благала, щоб повернули назад корів. Та голова й слухати не хоче...

Всімнадцять років Свдокія Сиваченко клопоталася біля корови. Зранку до вечора. З телят вирощувала корів, які добре доїли. Носила з дому попіл та пісок, встеляла ними підлогу, щоб не застудили тварини вим'я.

Чому ж її звільнили?

З району приїслали заступника голови колгоспу. А той, коли приходив на ферму — примушував доярку стояти перед ним мало не по команді «струнко». Свдокія Сиваченко встрайвала з ним у суперечку. Заступник розлютився:

— Як смієш виступати проти начальства! Геть відси! І вигнав. («Молодь України» з 30 березня ц. р.).

установи і товариства, які опікуються молоддю.

Ця організація допомагала б Виховній Раді у її праці. Вона дбала б про виховання кадрів молодих учителів, суспільних працівників, організаторів, диригентів, учителів народних танків, артистів. Вона допомагала б молодим організаціям у їх праці, вела б списки вапних українських людей, а голвно нашої молоді. Вона організувала б взаємні відвідини нашої молоді у цілм світі на довгий чи короткий час, хоч би для вивчення чужих мов. Вона допомагала б нащій молоді у всіх її проблемах.

Виховна Рада разом з організацією Приятелів Молоді дбала б, щоб праця над вихованням молоді була тгтла, стала, плійва. Вона дбала б, щоб усе наше громадянство в тій справі співпрацювало.

(Далі буде)

СВОБОДА **SVOBODA**
Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. — Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For USA members monthly 65¢.

Статті, дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право вилучати й публікувати матеріал, який не відповідає інтересам журналу. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Всеукраїнським Селянсько-соціал-демократичній В. Винниченко й Б. Мартош, хоч у складі президії були й інші, а в Центральній (Виконавчій) Комітеті Селянської Спільноти ввійшло три українські соціал-демократи: В. Винниченко, Б. Мартош і Л. Лівницький (Христук, т. 1, ст. 128). В тому ж самому році українського соціал-демократа А. Лівницького обрано латвійським губернським комісаром (на місце губернатора) головно селянськими голосами. Пізніше Б. Мартош, а В. Винниченко й ін. обрано до Українських Установчих Зборів також у великій мірі голосами селян.

Десь у 1905 році в різних містах України стали з'являтися тасмі гуртки українських соціал-революціонерів. В р. 1906 М. Залізняк виступив на студентському вічі в Харкові з доповіддю про програму Української Партії Соціалістів-Революціонерів.

Українські соціалісти-революціонери були виразними противниками марксизму. Головним пунктом їхньої програми було: вся земля — тим,

хто на ній працює сам із своєю родиною, — а це ніяк не погоджується з марксизмом. До 1917 р. багато українців належало до російської партії соціалістів-революціонерів; в р. 1917 чимало їх перейшло до Української Партії Соціалістів-Революціонерів; дехто з них був навіть членом Центральної Ради.

В «Комуністичному Маніфесті» говориться про «власність на землю й використання всієї земельної ренти на публічні цілі». Але в чисі ж користування мас землею переїти? Це залишася без відповіді.

Програма Української Соціал-Демократичної Партії, навпаки, ясно говорить про конфіскацію (без викупу) земель поміщицьких (землевласників, що самі на землі не працюють), кабінетських (царських), удільних (великих князів) і монастирських; а також про передачу їх в розпорядження демократично-виробничих органів (земельних комітетів), що будуть їх розподілювати в користування (доживотів). Безземельним і малоземельним селянам.

(Далі буде)

Українці Бостону спом'янули Т. Шевченка

Місцевий Відділ УККА спільно з парафіяльними громадами, молодіжними організаціями: СУМА і Пасту, відомо 79-им Союзу Українок і з участю місцевих співаків і співак-солістів, м. Бостону і околиць гідно відзначили 21-го березня Роківни Т. Шевченка.

Розпочато академію „Заповітом“ у виконанні церковного хору церкви Святого Серця Ісуса, мандолінової оркестри СУМА і школярів молоді парафії св. Андрія, під диригентурою п. Миколи Калініченка.

Академію відкрив заступник голови відділу УККА п. С. Сидячук, а доповідь виголосив д-р В. Бандера.

Бостонську українську громаду привітав радий міста Бостону, адвокат Фредерик С. Лангтон, який закликав присутніх українців бути добре організованими і вірними, та гідними заповітів Шевченка, бо ж він займав належне місце в пантеоні між великими людьми світу. В концерті першим виступив недавно замешкалий у Бостоні співак-баритональний тенор п. Г. Луків і гарно виконав „Гетьмани, гетьмани“ під акомпанімент на піаніно проф. С. Голубовського.

Інституція з вибраних творів Т. Шевченка виконали бездоганно членики СУА пані: О. Бараняк, С. Вандор, Н. Матківська і Х. Замерз.

„Було колись в Україні“ і „Думи мої“ добре виконав хор церкви Святого Серця Ісуса під диригентурою п. С. Дадка. „Послав до живих“ декламувала з виразною і доброю дикцією панна Адела Кирчинок.

Піанетова молоді, підготувана добре п. Петром Струком, виконала хором „Садок вишневий коло хати“. Така

п. Доля, „Летить галка“ виконали дуетом пластунки Леся Струж і Марія Жуницька. „На городі коло броду“ заспівала молода солістка Л. Струж, під акомпанімент (всіх цих співаків) молодого піаніста-пластунки Мирослава Вітенова.

Уривок із опери „Катерина“ Аркаса добре виконали співаки: Н. Калініченко і І. Возня з п. Петром Стружем. „Плавай, плавай лебедоньку“ і „Хустинна“ малим своїм сопраном заспівала пані Лариса Діак в супроводі проф. С. Голубовського.

„До Основ'яненка“ декламував п. І. Банадига, а юні сумівки О. Банадига і Р. Франківська виконали дует „Така її доля“. „Умер Тарас“ — рецитатію — квартал гарно виконали ю. сумівки і ю. сумівки Г. Попик, Р. Франківська, Р. Дашаєв і В. Майкут.

А. Голубовський гарно солістично заспівала „Ой три шляхи“. Все це виконувалося під акомпанімент струнної оркестри сумівської молоді і школярів парафії св. Андрія під диригентуванням п. Миколи Калініченка.

Культовий референт п. В. Федорів подякував всім виконавцям програми і всім гостям і заклав Академію „Заповітом“ у виконанні того самого хору, що на початку, — закінчено Академію.

Інституція з вибраних творів Т. Шевченка виконали бездоганно членики СУА пані: О. Бараняк, С. Вандор, Н. Матківська і Х. Замерз.

„Було колись в Україні“ і „Думи мої“ добре виконав хор церкви Святого Серця Ісуса під диригентурою п. С. Дадка. „Послав до живих“ декламувала з виразною і доброю дикцією панна Адела Кирчинок.

Піанетова молоді, підготувана добре п. Петром Струком, виконала хором „Садок вишневий коло хати“. Така

п. Доля, „Летить галка“ виконали дуетом пластунки Леся Струж і Марія Жуницька. „На городі коло броду“ заспівала молода солістка Л. Струж, під акомпанімент (всіх цих співаків) молодого піаніста-пластунки Мирослава Вітенова.

Уривок із опери „Катерина“ Аркаса добре виконали співаки: Н. Калініченко і І. Возня з п. Петром Стружем. „Плавай, плавай лебедоньку“ і „Хустинна“ малим своїм сопраном заспівала пані Лариса Діак в супроводі проф. С. Голубовського.

„До Основ'яненка“ декламував п. І. Банадига, а юні сумівки О. Банадига і Р. Франківська виконали дует „Така її доля“. „Умер Тарас“ — рецитатію — квартал гарно виконали ю. сумівки і ю. сумівки Г. Попик, Р. Франківська, Р. Дашаєв і В. Майкут.

А. Голубовський гарно солістично заспівала „Ой три шляхи“. Все це виконувалося під акомпанімент струнної оркестри сумівської молоді і школярів парафії св. Андрія під диригентуванням п. Миколи Калініченка.

Культовий референт п. В. Федорів подякував всім виконавцям програми і всім гостям і заклав Академію „Заповітом“ у виконанні того самого хору, що на початку, — закінчено Академію.

Інституція з вибраних творів Т. Шевченка виконали бездоганно членики СУА пані: О. Бараняк, С. Вандор, Н. Матківська і Х. Замерз.

„Було колись в Україні“ і „Думи мої“ добре виконав хор церкви Святого Серця Ісуса під диригентурою п. С. Дадка. „Послав до живих“ декламувала з виразною і доброю дикцією панна Адела Кирчинок.

Піанетова молоді, підготувана добре п. Петром Струком, виконала хором „Садок вишневий коло хати“. Така

п. Доля, „Летить галка“ виконали дуетом пластунки Леся Струж і Марія Жуницька. „На городі коло броду“ заспівала молода солістка Л. Струж, під акомпанімент (всіх цих співаків) молодого піаніста-пластунки Мирослава Вітенова.

Уривок із опери „Катерина“ Аркаса добре виконали співаки: Н. Калініченко і І. Возня з п. Петром Стружем. „Плавай, плавай лебедоньку“ і „Хустинна“ малим своїм сопраном заспівала пані Лариса Діак в супроводі проф. С. Голубовського.

„До Основ'яненка“ декламував п. І. Банадига, а юні сумівки О. Банадига і Р. Франківська виконали дует „Така її доля“. „Умер Тарас“ — рецитатію — квартал гарно виконали ю. сумівки і ю. сумівки Г. Попик, Р. Франківська, Р. Дашаєв і В. Майкут.

А. Голубовський гарно солістично заспівала „Ой три шляхи“. Все це виконувалося під акомпанімент струнної оркестри сумівської молоді і школярів парафії св. Андрія під диригентуванням п. Миколи Калініченка.

Вашингтон у поклоні Героїням

27 березня 78 Відділ СУА ім. Олени Степанівни у Вашингтоні, Д. К. влаштував велику Святочну Академію „В поклоні Героїням“, особливо відзначуючи 50-річчя збройного чину українського жіноцтва.

Голова Відділу, п-і Мирослава Скаськів, відкриваючи академію, окреслила героїстично як свідому дію, свідому жертву і службі суспільству, народові, батьківщині, людству. — 3 позовилих сторінок історії України вона вибрала найважливіші постаті українських жінок, які здобули величезну особисту видатність великим трудом і жертвою, і тому залишаються в історії України навіки.

Цю саму тему, але в ширшому аспекті, розгорнула в своїй промові — головна доповідачка, п-і Ганна Дмитренко-Ратич, б. Української Січової Стрілки. Накресливши значення укр. жінки для справи оборони незалежності України і боротьби за її незалежність, жінки, як матері і виховниці поколінь борців, суспільної діячки, вірної помічниці в визвольній боротьбі чоловіків, доповідала особ. ливо зупинилася на постатях жінок воїнів, що зі зброєю в руках боролися за волю рідного краю. З багатьох особистих спогадів і літописних даних п-і Ратич створила мозаїку, що поєднувала слухачів силою вложеного в неї почуття і простою структурою композиції. Символічно ветеранка визвольної боротьби, п-і Ганна Дмитренко-Ратич, сама своєю поведінкою, лозунгом голосом, безпосередньо виклала — з місця здобула симпатію всієї залі, яка вийнялася в теплій овалі під час вручення доповіді квітці квітів дітями зі світлими Відділу і пластунками місцевої станиці. Святочна промова п-і Ратич була для багатьох слухачів пережиттям.

Думки виложені в доповіді були подані теж англійською мовою, в дуже добром, симпатичному опрацюванні п. Розі Сьокало.

Добрими рамками для доповіді були додані теж англійською мовою, в дуже добром, симпатичному опрацюванні п. Розі Сьокало.

Добрими рамками для доповіді були додані теж англійською мовою, в дуже добром, симпатичному опрацюванні п. Розі Сьокало.

Добрими рамками для доповіді були додані теж англійською мовою, в дуже добром, симпатичному опрацюванні п. Розі Сьокало.

Добрими рамками для доповіді були додані теж англійською мовою, в дуже добром, симпатичному опрацюванні п. Розі Сьокало.

Добрими рамками для доповіді були додані теж англійською мовою, в дуже добром, симпатичному опрацюванні п. Розі Сьокало.

Добрими рамками для доповіді були додані теж англійською мовою, в дуже добром, симпатичному опрацюванні п. Розі Сьокало.

Добрими рамками для доповіді були додані теж англійською мовою, в дуже добром, симпатичному опрацюванні п. Розі Сьокало.

Добрими рамками для доповіді були додані теж англійською мовою, в дуже добром, симпатичному опрацюванні п. Розі Сьокало.

Добрими рамками для доповіді були додані теж англійською мовою, в дуже добром, симпатичному опрацюванні п. Розі Сьокало.

Добрими рамками для доповіді були додані теж англійською мовою, в дуже добром, симпатичному опрацюванні п. Розі Сьокало.

Добрими рамками для доповіді були додані теж англійською мовою, в дуже добром, симпатичному опрацюванні п. Розі Сьокало.

Добрими рамками для доповіді були додані теж англійською мовою, в дуже добром, симпатичному опрацюванні п. Розі Сьокало.

Добрими рамками для доповіді були додані теж англійською мовою, в дуже добром, симпатичному опрацюванні п. Розі Сьокало.

Добрими рамками для доповіді були додані теж англійською мовою, в дуже добром, симпатичному опрацюванні п. Розі Сьокало.

Добрими рамками для доповіді були додані теж англійською мовою, в дуже добром, симпатичному опрацюванні п. Розі Сьокало.

Добрими рамками для доповіді були додані теж англійською мовою, в дуже добром, симпатичному опрацюванні п. Розі Сьокало.

Добрими рамками для доповіді були додані теж англійською мовою, в дуже добром, симпатичному опрацюванні п. Розі Сьокало.

Добрими рамками для доповіді були додані теж англійською мовою, в дуже добром, симпатичному опрацюванні п. Розі Сьокало.

Добрими рамками для доповіді були додані теж англійською мовою, в дуже добром, симпатичному опрацюванні п. Розі Сьокало.

Добрими рамками для доповіді були додані теж англійською мовою, в дуже добром, симпатичному опрацюванні п. Розі Сьокало.

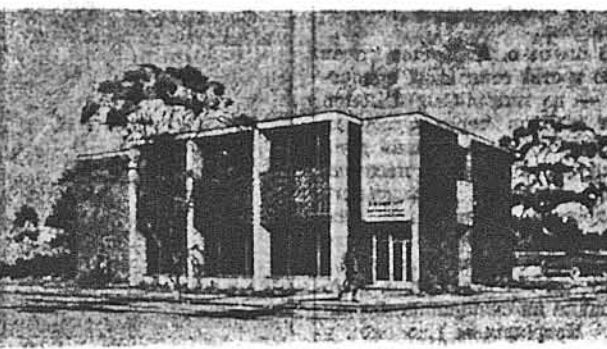
Добрими рамками для доповіді були додані теж англійською мовою, в дуже добром, симпатичному опрацюванні п. Розі Сьокало.

Добрими рамками для доповіді були додані теж англійською мовою, в дуже добром, симпатичному опрацюванні п. Розі Сьокало.

Добрими рамками для доповіді були додані теж англійською мовою, в дуже добром, симпатичному опрацюванні п. Розі Сьокало.

Добрими рамками для доповіді були додані теж англійською мовою, в дуже добром, симпатичному опрацюванні п. Розі Сьокало.

Українська щадниця „Тризуб“ в Ньюарку росте й розбудовується

Зріст членства і майна за останні Шадниця Тризуб в Ньюарку, Нью Джерзі, збільшилася і розбудовується своє дотеперішнє приміщення при 760 Клінтон Еваню.

Проект нового будинку англійського архітекта інженера Богдана Котис з Нью Бронсвіку, як також має нагляд над будовою, яка вже почалася.

Будова нових приміщень буде закінчена восени цього року. На сьогоднішній день активна Шадниця Тризуб сягають \$ 850 000.

Незважаючи на перебудову Шадниця Тризуб відкрита в тих самих годинах і в тому ж самому приміщенні при 760 Клінтон Еваню, в Ньюарку, Нью Джерзі.

Н. Н.

Відвідини членів президії УВАН у Стемфорді, Конн.

Як згадувала вже „Свобода“, з початком травня ч. р. відвідав Українську Вільну Академію Наук Стемфордський член президії УВАН Владислав Кир Писюф Шмондоч в товаристві проф. д-р В. Ленцика, бажаючи оглянути репрезентативний будинок Академії, бібліотеку, музей, та познайомитися з працями нашої установи.

Наш Владислав виявив велике зацікавлення здобутками Академії, а саме: її багатими збірками, рідкісними музеями експонатами та реальними вислідами численних наукових конференцій, утриманих згодом у відді високоскопичних публікацій.

Відвідини достойних гостей із Стемфорду спонукали членів Президії УВАН до ревізії нашого Владислава, щоб таким чином дати висліди своєї вдячності за його уважливість до Академії. Саме тому 18-го травня члени Президії УВАН виїхали до Стемфорду, а в склад цієї делегації входили: президент Академії проф. Олександр Архипович, віце-президент проф. Дам'ян Горнякiewicz, проф. Володимир Мішковський, п-і Тетяна Іванівська і секретар Тетяна Замша. Ньюйоркських гостей привітали сам Владислав Кир Писюф у супроводі о. монс'єра Івана Стаха, о. ректора колегії Любомира Гузара та проф. д-ра Василя Ленцика. Наші гості оглянули колегію св. Василія Великого, обі каплиці з її цінними іконостасами, відтак перейшли до бібліотеки й музею. Як бібліотека, так і музей є під управою проф. В. Ленцика, я-

кий щиро опікується дорученими йому цінностями. В бібліотеці з окремим відділом стародруків, до яких належить така рідкісна книга, як „Тризуб“ Швайпольда Філя, — друкована в Кракові в 1490 році, служебники з рр. 1844-1846, рукопис часослова з 17-го ст. та „єрковна Газета“, видана в р. 1856-57 в Ужгороді та багато інших цінностей книг і часописів.

З мистецьких творів заслуговують на увагу два стилізовані іконостаси та окремі ікони, найбільша в Америці колекція зразків української народної ноші із збірки покійної матері Северини Париліс ЧСВБ, яку вона привезла зі Львова до Америки для популяризації українського народного мистецтва і мріяла про заведення на тутешньому терені українського музею. Є там теж і колекція образів українських мистців, між ними є також твори Івана Труша.

Тимі відвідинми нав'язали щирі зв'язки між двома українськими науковими інституціями, які поставили своїм завданням плекати й розвивати здобутки української культури тут за океаном (те саме шляхетне завдання поставив перед собою теж Відродженний Владислав Мстислав у Вавид Вруку) у тому глибокому передвдиченні, що ми не тільки можемо, але й мусимо лести акцію зокрема тепер, коли в нашій золотостерхій столиці згоріла бібліотека Академії Наук, та злочинні руки руйнують наші історичні церкви.

А. Г.

День Матері в Українському Народному Домі в Брукліні — Північ, Н. Й.

9-го травня Український Народний Дім у Брукліні влаштував у своїй власній залі „День Матері“, який став вже традиційним святом української громади в Північній Брукліні.

Свято відкриває голова українського Народного Дому п. С. Кінь, вітаючи представників парохії, установ і гостей, та попросив о. декана Володимира Андрушкова провести миттєву та поблагословити божі дари. Святочну промову виголосив фінансовий секретар Українського Народного Дому

п. Тедор Глухий, який був рівночасно тостмайстром. Після посвячення відбулася гостиня численних присутніх — переважно старших і молодих, тут роджених, — серед дійсно родинної атмосфери.

Промовляти о. декан В. Андрушків, голова місцевого Відділу Союзу Українок Америки п. Катерина Баран, голова Центрального Комітету Об'єднаних Організацій Брукліну п. І. Козяк.

В мистецькій частині виступали діти садочка, Школи Українознавства і парафіяльної школи під проводом учительки п. І. Волощук, які гарно і зворушливо відіграли сценку „Гей, як люблю свою Маму“.

Дві маленькі дівчинки М. Подушовська і І. Квасний віддекламували віршички в пошану матері.

Група танцюристів під проводом пана і пані Карпюк відтанцювали декілька українських танців.

Численна публіка, яка вповнила залу Українського Народного Дому, рясними оплесками вітала окремі точки програми.

Свято пройшло з великим моральним і матеріальним успіхом танців.

Т. Г.

Добре читати для дітей і молоді

Сойна-Штукарна РОМАНА ЗАВАДОВИЧА Ціна: \$1.00 SVOBODA 31-33 Grand St. (Box 346) Jersey City, N. J. 07303 Замовляти:

Мистецької Галерії „Ми і Світ“ з Торонта виставляють і продають твори найкращих українських художників. Замовити „Гуцулку“ і Галерію Ірени САВІЦЬКА-МУСІН За інформацією писати: „HUTZULKA“ — Art & Souvenir Shop HUNTER, N.Y. — Phone: 4700

ПРЕСОВІЙ ФОНД „СВОБОДИ“ ТА Й ВІДАННЯ

На прохання друзів маємо тих ВП. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передрічки та своїх пожертв на фонд „Свобода“ та її відання: англійського „Українського Тижневика“ і дитячого журналу „Веселка“, і потверджуємо в подорожню касету одержані суми:

СПИСОК Ч. 20.

М. Посіко, Рочестер	\$8.00	І. Драгон, Бруклін	1.00
М. Гринді, Річмонд	8.00	В. Колдаський, Рочестер	1.00
М. Балабан, Густон	8.00	П. Дубовський, Бруклін	1.00
С. Лабенський, Нью Йорк	6.00	А. Медвідь, Гранд Репідс	1.00
Л. Титицький, Шیکاго	5.00	М. Дідик, Олд Фордж	1.00
Д-р Р. Кравчук, Ірвінгтон	3.00	Т. Гавриш, Перт Амбой	1.00
І. Іщенко, Вашингтон	3.00	Т. Варняк, Гемпстед	1.00
О. Тимченко, Клівленд	3.00	Г. Мазурик, Бронкс	1.00
О. О. Мидик, Честер	3.00	С. Вербицький, Вуд Дейл	1.00
І. Андрушків, Рідінг	3.00	В. Вазюк, Форт Вашингтон	1.00
П. Риківський, Шیکاго	3.00	С. Гріца, Джерзі Сіті	1.00
О. Шаповал, Альбано	3.00	О. Козар, Трентон	1.00
М. Тарнавський, Воффало	3.00	М. Калінич, Віндот	1.00
С. Гладіш, Дітройт	3.00	В. Сперач, Палмі	1.00
І. Івасюк, Гавель Парк	3.00	С. Косач, Клівленд	1.00
Н. Ференц, Нью Йорк	3.00	В. Мясленчук, Шیکاго	1.00
Р. Рав, Воссак	3.00	А. Вілюс, Дітройт	1.00
П. Лодж, Янгстаун	3.00	А. Сороковський, Л. Гатос	1.00
І. Левенчук, Форест Гіллс	3.00	О. Гурик, Честер	1.00
І. Буряк, Коннегтоген	3.00	М. Страхук, Шیکاго	1.00
К. Боженко, Мек Кіспорт	3.00	Т. Федішин, Чест. Спрінгс	1.00
Я. Яримович, Вілмінгтон	3.00	І. Пірко, Шیکاго	1.00
М. Зарубайко, Балтімор	3.00	Ю. Куц, Шیکاго	1.00
Р. Лаврів, Шیکاго	3.00	Н. Мазур, Йонкерс	1.00
П. Кісіль, Бруклін	3.00	М. Стефанчик, Дітройт	1.00
Я. Писарів, Норт Кігстаун	3.00	М. Пелтишин, Пассайк	1.00
В. Миколинський	3.00	Ю. Янів, Севен Гіллс	1.00
Ф. Гайриш, Шیکاго	3.00	В. Бетрух, Даймонд	1.00
В. Дурбак, Шیکاго	3.00	Л. Романюк Кресцент Сіті	1.00
О. Кошуба, Нью Йорк	3.00	М. Врилінський, Віндот	1.00
О. Одарченко, Нью Йорк	3.00	І. Хамуляк, Олд Рідріж	1.00
М. Кондратюк, Трентон	3.00	М. Крижанівська, Рочестер	1.00
Л. Терлецька-Вуросс	3.00	Н. Худоба, Нью Йорк	1.00
Н. Гейван	2.00	Д. Воловодок	1.00
Г. Перет, Шیکاго	2.00	В. Якимовський	1.00
Л. Воднар, Парк Рідж	2.00	В. Турчин, Вілкс Бар	1.00
Д. Чирюк, Бруклін	2.00	В. Крича, Шіро	1.00
С. Н. Нью Йорк	2.00	В. Флориста, Бруклін	1.00
Д. Максимів, Рочестер	2.00	І. Ярмола, Такома Парк	1.00
П. Протасевич, Вілмінгтон	2.00	Р. Патековський	1.00
К. Липка, Вуносет	2.00	Лонг Алленд	1.00
І. Вандура, Бруклін	2.00	Л. Ярош, Іст Мідов	1.00
С. Мачилінський, Дітройт	2.00	О. Урбанський, Парма	1.00
О. Векоронайний, Еленів	2.00	М. Нечепоренко	1.00
М. Савка, Дірборн	2.00	Джефerson	1.00
В. Гіленяк, Ньюарк	2.00	І. Деревляний, Вайтстон	1.00
С. Коготайло, Воффало	1.00	Г. Говенчук, Поніак	0.50

Свячено в північному Брукліні, Н. Й.

23-го травня Союз Українок в північній частині Брукліну влаштував для своїх членів та запрошених гостей Свячене, яке відбулося у великій залі Українського Народного Дому при Гренд вулиці.

О. Йосиф Рейнарівич поблагословив божі дари та побажав всім радісно провести це українське родинне свято в спільній громаді.

Після обіду о. Й. Рейнарівич говорив про значення спільного Свяченого, яке повинно всіх об'єднати у спільних змаганнях для скріплення організованого життя в українській громаді. Промовляючи це: голова Народного Дому пан Кінь, пані Н. Чаплінко — голова Окружної Ради Союзу Українок, інж. Коляк відіграв УККА, фін. секр. Нар. Дому п. Дубовецький, п.

В. Гоман від Відділу ООЧ-СУ. В мистецькій програмі виступали оп. співак Л. Рейнарівич (баритон) і пані М. Стефанішин, які виконали соля та дуети при акомпаніменті п. Т. Левницького. Катруся і Павлуся Боженко розлагословили танками присутніх. Пані Катерина Баран, голова Відділу СУА подякувала всім виконавцям та учасникам Свяченого. Публіка оплесками дякувала виконавцям за гарне виконання програм.

Л. Р.

На голову західно-німецької організації Штубенба; Штурм, яка наспраді є товариством, що сприяє німецько-американській приязні, обрано великого промисловця д-ра Ернеста Моммзена, вика найбільшого в новітніх часах німецького історика.

Дякуємо сумною вісткою з Рідніми і Знайомими, що для 21-го травня 1965 року відійшов у Вічність в селі Угерсько, пов. Стрий, Україна наш Найдорожчий МУЖ, ТАТО і ДІДУСЬ

бл. п. ВАСИЛЬ СТАСУЛА

учасник Вальдових Змагань, хорунжий Українських Січових Стрілців, проживав 67 років. Похорон відбувся 23-го травня 1965 року.

В глибокому смутку: в Україні — дру

